N°. 104. A°. 1837.

DONDERDAG DEN 28sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PLAATSELIJKE POLICIE.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* herinnert, bij de op handen zijnde *OUD- en NIEUWJAARS-DAGEN*, aan het, bij de Publicatie van 19/25 November 1828 (Gouvernements-Blad Sub N°. 17) voorkomend, verbod, *om binnen den omtrek der Stad Vuurwapenen of Vuurwerken, onder welke benaming ook, af te schieten of op te laten.*

Overtuigd der medewerking van de Eigenaren der Huizen en Hoofden van Huisgezinnen, om, ter wegneming van alle gevaar, dit verbod bij hunne onderhoorigen te helpen handhaven, zal van de zijde der Policie, allerwegen, tegen overtreding der Wet gewaakt en tegen de overtreders de vereischte straf worden ingeroepen.

Paramaribo, den 27 December 1837.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

PARAMARIBO, *den 26 December 1837.*

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal, ter gelegenheid van het op handen zijnde *NIEUWJAARS FEEST*, des voormiddags ten *negen* uren, PUBLIEKE AUDIENTIE zullende verleenen aan de Civile en Militaire Authoriteiten en Ambtenaren, mitsgaders aan de Particuliere Personen, welke zich daartoe mogten aanbieden.

Zoo heeft de ondergeteekende de Eer, zulks ter kennisse van het Algemeen te brengen.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertissementen.

Bekendmaking.

Alzoo bij resolutie van het Geregtshof te *Suriname*, de persoon van HENDRIK REIJNIER VAN NIEHOFF, op daartoe gedaan verzoek, uithoofde van deszelfs verzwakte ligchaams en zielstoestand, provisioneel is gesteld onder *Curateele*, en dienvolgende denzelven het beheer en de administratie van zijne Goederen is ontzegd, met benoeming van de Heeren JOHANNES HELB en JOOST ZAAL, tot *Curators* over zijn Persoon en Goederen; zoo wordt hiervan gedaan openbare bekendmaking, ten einde een ieder dien zulks zoude mogen aangaan, zich daarna zal kunnen gedragen (40199)

Paramaribo, den 21 December 1837.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

PRONUNTIATIE VAN DICTUMS,

bij het Collegie van Commissarissen, voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, op Zaturdag den 30 dezer, des morgens ten 9 uren, van de Boedels: MARC WARNEREIJ; JOHAN FRIDRICH CHRISTIAN PHILIPS; NICOLAAS JOHANNES TENKINCK; TRUIJ van C. ENGELMEIJER; JOHAN LAND; J. A. KLAHN; BERNARD DORR; LISETTE van P. G. KISTLER en ROSETTE van A. J. van DAHLEN.

Paramaribo, den 27 December 1837.

De Secretaris,
HELB.

(39734) De CURATOR van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal na den 14den Januarij 1838, aan de Crediteuren van de Boedels: ANTOINE DE GROOT, S. TUFFENER, J. C. MULLER, J. LANGE, A. J. COMVALIUS, J. A. HOFFBERK, B. VAN DER VEEN, E. C. PATER, F. F. HEIJFELD, JOHANNIS EMBRICQS, A. BEGBIE, (2de repartitie), en de gemeenschappelijke Boedel ALBERTUS HUSKUS en vóór overledene Echtgenoote J. C. F. C. M. SIBOLT, de hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 27 December 1837.

J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

(38218) De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal over zes weken, den dag en datum nader te bepalen, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

1°. Het *HUIS* en *ERF*, La. B. No. 175, aan de *Wagewegstraat*; aankomende den Minderjarigen SAML. Jc. ROODVOS.

2°. Het *ERF*, met de daaropstaande *GEBOUWEN*, La. D. No. 292b, aan de *Steenbakkerijstraat*; aankomende den Boedel JOHANNA MARIA WILHELMINA MATHOURNÉ. —

En over *veertien* dagen:

3°. Het *ERF*, met een daaropstaande *AFDAK*, aan de *Viottebrugstraat*, bekend onder La. F. No. 146; aankomende den Boedel C. F. COUPIJN.

4°. Het *halve* aandeel in het *ERF*, met het daaropstaande *ZIJGEBOUW*, aan de *Zwartehovenbrugstraat*, La. C. No. 124; aankomende den Boedel JOHANNA ANDA. HOFFBERK; zijnde den verkoop der *wederhelfte* toebehoorende den Boedel JOHANNA M. HENCKE, reeds geannonceerd, en zal alzoo het bedoelde Erf voor het geheel worden verkocht.

Paramaribo, den 27 December 1837.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(39855) ☞ Een partij *uitgezochte* PITCH PINE PLANKEN, te bekomen in het *PAKHUIS* van H. A. BUHK.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Nederlandsche Sloep *William Wallace*, Kapt. J. HAMSON, van St. Martin, hebbende 27 dagen reis, Passagier: de Slaaf *Sam*.

Den 24sten, de Noord-Amerik. Brik *Ceres*, Kapt. F. KENDALL, van Boston, hebbende 20 dagen reis.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Gygnet*, Kapt. C. FITZ, hebbende 28 dagen reis.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Amazon*, Kapt. W. GROVER, hebbende 27 dagen reis, Passagiers: de Heeren C. CRAMER en ISAAC R. ARRIAS, Med. Doctor. — Beide van Glouchester.

Den 25sten, het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. STEENVELD, van Amsterdam, laatst van Cowes, hebbende 49 dagen reis, Passagiers: de Heer Mr. P. SICHTERMAN en Echtgenoote J. M. L. VAN DER KRUIF, benevens hunne Kinderen ANTHONI EWOUD, CATHARINA WILHELMINA MELLO, JAN ANDRÉ CORNEILLE en JOSEPH MARIE LOUIS.

Den 26sten, de Noord-Amerik. *Ganges*, Kapt. T. J. FOSTER, van Glouchester, hebbende 22 dagen reis.

Uitgeklaard te COPPENAME.

Den 21sten dezer, het Schip *de Jonge Hijlke Tromp*, Kapt. F. S. OLDENDORP, naar Rotterdam, lading: 136 blokken Hout, als: Anaura, Bolletrie, Bijlhout, Ceder, Groenhart, Krapa, Locus, Manbarklak, Matagne en Peto, te zamen metende 5455½ kubiek voeten.

Den 22sten, het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. MEIJER, naar Rotterdam, lading: 358 blokken Hout, als: Bolletrie, Bijlhout, Ceder, Groenhart, Krapa, Locus, Manbarklak, Matagne, Peto en Purperhart, te zamen metende 7486 kubiek voeten. Beide voor rekening van het GOUVERNEMENT.

NIEUWSTIJDINGEN.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 7 November 1837.*)

DUITSCHLAND.

DUSSELDORP, den 2 November.

Gisteren avond kwam het eerste vaartuig der stoomboot-maatschappij voor den Middel- en Beneden-Rijn, de Hertog van Nassau, van den Kinderdijk bij Dordrecht, waar de directie het afgehaaldhad, in de veiligheidshaven alhier aan, om aldaar zijne verdere versierselen te ontvangen en aanstaanden Dingsdag 7 dezer, een pleiziertogtje voor de stad en daags daarna eene proefreis naar Ments te doen.

Te Emmerich werd hetzelve onder het gebulder van het geschut en het vreugdegeroep der toegestroomde bevolking, ontvangen. Hoewel het reeds laat in den avond was, vereerden evenwel de magistraten, vele beambten en notabelen der stad het schip met een bezoek en namen deel aan een hun aangeboden klein maal. Eerst laat ging het vrolijke gezelschap uiteen, met den hartelijk uitgedrukten wensch, dat de nieuwe onderneming bloeijen en zich spoedig in eenen ruimen kring bewegen mogt.

— Uit Napels meldt men:

Gisteren had, in tegenwoordigheid van den jongen aartshertog Frederik van Oostenrijk, van de koninklijke familie, van den Oostenrijkschen gezant, graaf Lebzeltern, en van verscheidene andere officieren, geleerden en kunstenaars, te Pompeji eene groote uitgraving plaats; de gevondene voorwerpen werden door den Koning aan zijnen doorluchtigen gast

ten geschenke aangeboden. In denzelfden nacht beklom de prins den Vesuvius, om de schoonheid der opgaande zon op den top te bewonderen. — Den vorigen Zaturdag woonde de prins in het theater *San Carlo* een nieuw stuk bij, hetwelk ter zijner eere werd gegeven. Dit stuk genaamd *Ettore Fieramosca*, uit de geschiedenis der middeleeuwen van dit land getrokken, overtreft in schoonheid en pracht alles wat tot nu toe op een Europisch theater ten tooneele is gevoerd. Onze onvermoeide ballotmeester de Heer Taglioni heeft daardoor veel roem verworven, hetwelk hem door het kunstminnend publiek op eene vleijende wijze is te kennen gegeven. Veel lof verdienen ook de decoratien, welke onder het opzigt van den Heer Niccoloni zijn geschilderd; men bewonderde vooral een stuk, voorstellende een porticus aan den oever van den Tiber te Rome, op den achtergrond ziet men bij eenen echten Italiaanschen maneschijn den Engelsburg met deszelfs brug, als ook het Vatikaan en den koepel der St. Pieterskerk, alsmede een stuk, voorstellende een gezigt op de stad Barletta en het binnenste van het klooster der H. Ursula. Gedurende het laatste bedrijf, wordt de aanschouwer nog verrast door een heerlijk orgelspel, waarbij 500 personen in de rijkste en prachtigste Spaansche kleeding een treffend geheel vormen.

— Uit Milaan wordt het volgende geschreven:

De terugkomst van Graaf *Gonfalonieri* naar Europa, heeft ons hier zeer verbaasd en nog meer zijne verdrijving uit Frankrijk; doch de wijs, waarop de Fransche ministeriele bladen dezen maatregel verdedigen, is inderdaad erbarmelijk. Wij laten eens daar of het aan Graaf *Gonfalonieri* vrij stond eene verbindtenis te breken, welke hij, om zijne vrijheid te herkrijgen, jegens de regering van zijn vaderland had aangegaan. Doch hoe komt men er te Parijs toe, het publiek met romanachtige vertellingen, hoe *Gonfalonieri* het schavot ontloopen is, bezig te houden, om te beweren, dat hij het behoud van leven en vrijheid aan het thans in Frankrijk regerend vorstenpaar te danken heeft? Elk kind weet hier, hoe Graaf *Gonfalonieri* aan de voor hem bestemde doodstraf ontkomen is; ieder weet, dat alleen zijne gemalin hem het leven heeft gered, daar zij met eenen brief van den aartsbisschop van Milaan naar Weenen snelde, een voetval voor den Keizer deed en om genade voor haren gemaal smeekte, welke haar ook oogenblikkelijk op de aandoenlijkste wijs verleend werd. »*Spoed* »*u, spoed u, red uwen man (zeide de* »*goede Keizer), ik schenk hem gaarne* »*het leven, maar snel ijlings naar Milaan* »*terug, opdat gij niet te laat komt, en* »*wij zijnen dood te beklagen hebben.*" De gravin snelde inderdaad; in minder dan zestig uren had zij den weg van Weenen naar Milaan afgelegd en kwam nog juist bij tijds om haren levensgezel van den zekeren dood te redden. Voornamelijk aan de volhardende pogingen dezer deugdzame en minnende vrouw heeft Graaf *Gonfalonieri* ook later zijne vrijheid te danken gehad. Onophoudelijk deed zij aanzoeken daartoe, en bragt het eindelijk zoo verre, dat nog bij het leven van Keizer *Frans* alles tot vrijstelling van den graaf en deszelfs lotgenooten in goeden gang was. Edoch de voltrekking dezer daad van genade bleef, door den beklagenswaarden dood van dien onvergetelijken monarch, voor zijnen gelijkgezinden opvolger bewaard. Deze oefende genade in volle maat. Geen vreemde, en het minst van alle Fransche invloed heeft dus op het lot van Graaf *Gonfalonieri* gewerkt. Waar is het evenwel, dat veel aanzienlijke personen, die echter niet in Frankrijk te zoeken zijn, voorspraken voor dezen gevonniste geworden zijn. Een eenige slechts bleef zonder voorspraak, en wel een mede in het proces wegens de zamenzwering gewikkelde Franschman, die naar het schijnt geene verwanten of vrienden had, en die bestemd was om den besten voorspreker te vinden in Keizer *Frans*. »*Zie, zie,* zeide deze; *dien heb-* »*ben zij vergeten en zouden hem bijna* »*aan zijn lot hebben overgelaten; nu dien* »*neem ik op mij*"; *en daarmede veranderde hij zijn doodvonnis in gevangenisstraf voor eenige jaren.*

BELGIE.

LUIK, den 28 October.

Eenige dagen geleden las men in het dagblad *de Industrie* het volgende artikel:

»Frankrijk verliest de belangen van deszelfs handel en van deszelfs nijverheid niet uit het oog. Om derzelver bevordering des te beter te verzekeren, heeft het kabinet der Tuilerieën den Staatsraad *David* naar Brussel afgevaardigd, om aan onze ministers de belofte te herinneren, welke door dezen aan het gouvernement van *Lodewijk Filips* gedaan is geworden, dat zij de kamers gewigtige wijzigingen, ten behoeve van zekere Fransche voortbrengselen, in het tolltarief zouden doen stemmen.

»Ter inlichting van diegenen onzer lezers, die er aan zouden kunnen twijfelen, dat de Belgische ministers in de daad zoodanig eene belofte gedaan zouden hebben, vermeenen wij hier te moeten overnemen een artikel, door het Fransche ministeriele blad *le Temps* gegeven, onmiddelijk na de sluiting van de laatste zitting van onze wetgevende kamers.

»»Uit Brussel verneemt men, dat de Belgische ministers, *in weerwil van alle pogingen van eenen volhardenden ijver*, niet hebbende kunnen slagen, om van de kamer der vertegenwoordigers de aanneming te verkrijgen, van het ontwerp van wet tot wijziging van het toltarief, ten behoeve van Frankrijk, zonder zware veranderingen, die den geest, de bedoelingen en de gevolgen daarvan geheel van aard zouden hebben doen veranderen, zoo heeft Koning *Leopold* het besluit genomen, dit ontwerp andermaal aan de kamers te doen voordragen, bij de aanstaande buitengewone zitting, die in Augustus aanstaande bijeen geroepen moet worden, en bij welke deze wet eene groote kans zal hebben van door te gaan, dank zij den vooruitgangen welke de beter ingelichte meening intusschen zal hebben kunnen maken. Het is waarschijnlijk, dat tot zoo lange dat men in Frankrijk gezien zal hebben, welk het gevolg zal mogen wezen van dit beroep, door het Belgische gouvernement gedaan, van de uitspraak der tegenwoordige kamer, op die van de kamer, welke voor de helft vernieuwd staat te worden, het Fransch gouvernement het nemen van eenig besluit zal schorsen, en dat het, niet dan in het geval van eene nieuwe verwerping der wet zal wezen, dat het Fransch gouvernement en dien ten gevolge ook onze kamers, in overweging zouden kunnen hebben te nemen, wat de waardigheid van Frankrijk en deszelfs handelsbelangen zouden kunnen vorderen."

»Ziedaar de taal, welke het Fransche ministerie, in de maand Mei ll., door middel van een van deszelfs bladen voerde.

»De Heer *David*, die reeds in Belgie onderscheiden handelsmissien namens het Fransch gouvernement vervuld heeft, schijnt heden belast te wezen met de zorg van te waken, dat het Belgische gouvernement voldoe aan de belofte welke het aan den Opperleenheer der Tuilerieën gedaan heeft, van de aanneming door te drijven van het beruchte ontwerp van wet, hetwelk reeds drie jaren geleden aan de kamer der vertegenwoordigers is voorgedragen geweest en waarvan men de discussie zoo lang heeft uitgesteld gehad, uit hoofde van de sterke oppositie, die men verzekerd was, dat het ontmoeten zou. De Heer *David* moet beurtelings op het hoofd van den staat, de ministers en de vertegenwoordigers werken en bedreigingen met sluwheid paren. Het is zeer te vreezen, dat het hem gelukken zal, de noodlottige wet aan hunne zwakheid af te dwingen, en dit zou een geweldige slag wezen voor velen onzer groote nijverheids inrigtingen, onder anderen voor onze schoone laken-fabrijken van Verviers, waarvan de voortbrengselen uit Frankrijk geweerd zouden blijven worden, terwijl de Fransche lakens tegen een gering regt van 5 pCt. bij ons zouden mogen binnenkomen.

»Is het niet wezenlijk schandaal, van Frankrijk ons met deszelfs toorn te hooren bedreigen, zoo wij deszelfs lakens niet toelaten, terwijl het de toelating van de onze zal blijven weigeren. Is het niet een hatelijk gebruik maken van onze zwakheid; van te eischen dat wij ons, voor een aantal voortbrengselen reeds te gematigd tarief, nog lager zullen stellen, terwijl het de overdreven hoogte van het zijne, op al wat wij op zijn grondgebied zouden kunnen invoeren, blijft handhaven? Ziedaar opofferingen, die men van Belgie zal blijven eischen, zoo lang hetzelve onder de voogdijschap zal verblijven van Engeland en Frankrijk, die ons schaduwbeeld van onafhankelijkheid, niet anders dan in hun eigen belang, beschermen."

MENGELINGEN.

IETS OP ROSSINI'S MUZIJK BETREKKELIJK.

Zeer onlangs onderhield zich te Parijs, een Engelschman van 50 met een' Franschman van 25 jaren over de muzijk. De eerste, hartstogtelijk liefhebber der Italiaansche, verhief ROSSINI verre boven alle Fransche Componisten, die nog zijn of immer waren; de tweede verdedigde de Musici zijner natie ten koste der Italiaansche. Het gesprek sloeg weldra over tot twist, die zoo hevig werd, dat dezelve, van des Franschmans zijde, eindigde met eene formele uitdaging ten tweegevecht. Deze, ter bepaalde plaatse gekomen, vindt er den Engelschman niet. Hij vliegt naar zijn verblijf, ten einde hem rekenschap te vragen van zijne vermeende lafhartigheid. „De partij," antwoordde deze, „stond niet gelijk; gij hadt veel „meer te verliezen dan ik; denk slechts aan uwe „jaren en aan de mijne: doch, alvorens mij van „lafhartigheid en gebrek aan delicatesse te be„tigten, schort uw oordeel vier-en-twintig uren op." Dit was een raadsel voor den jongen Franschman; maar hetzelve werd hem reeds des anderen daags ten volle opgelost, toen hij vernam, dat de Engelschman— zich zelven voor den kop geschoten had.

DE ARME BLINDEMAN EN DE VIOOLSPELER BOUCHER.

Op eene reize naar Lyon, wandelde de vermaarde BOUCHER, een der eerste Violisten van Europa, aldaar op de kaai van de Rhône. Van een honderdtal voorbijgangers omringd, kraste hier een arme Blindeman op zijne viool, zonder dat iemand hem een cent toewierp. De kunstenaar naderde, en zeide: „Mijn vriend, gij schijnt „vandaag niet gelukkig; geef mij uw instrument „eens; misschien is de fortuin mij gunstiger." De bedelaar ruimde viool en plaats hem in, die nu, op dit pover instrument, een treffelijk muzijkstuk met het hem eigen talent uitvoerde. De menigte groeide met elk oogenblik aan; men bewonderde, men juichte den kunstenaar toe; maar geen mensch wierp iets in des armen mans hoed. Verontwaardigd, dat het publiek zijn goed werk niet ondersteunde, gaf BOUCHER den bedelaar zijne viool terug, trok zijne beurs, en ledigde die geheel in diens handen, zich vervolgens haastig verwijderende, na den ongevoeligen volkshoop een blik van verachting te hebben toegeworpen.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.